

Adelante-honden, p/a Lorentzkade 152, 2014 CD Haarlem. T. 023-5243544

Ingeschreven in de Kamer van Koophandel Amsterdam onder nummer 34300454

Postbankrekening nummer 5447302, tnv Stichting Adelante-honden, Haarlem.

E. info@adelante-honden.nl

Nieuwsbrief nummer 10

W www.adelante-honden.nl

september 2011

Beste Mensen,

Hier weer een nieuwe nieuwsbrief van Adelante-honden. Deze heeft even op zich laten wachten, vandaar dat er best wel veel in staat!

Op het moment van schrijven zijn er dit jaar 25 honden geplaatst, waarvan 1 hond een herplaatser is. Statistieken doen we verder maar 1x per jaar, dat is veel leuker!! Er zijn wel nog wat honden in opvang hier, maar op dit moment is er 1 plaatsbaar en dat is Punky. We zijn wel al in gesprek met iemand over haar. Maar dan nog: als mensen een leuke hond zoeken, laat ze naar de website gaan! En verder hebben we nog die heerlijke 9 pups van DAR..... ach, zo lief!!!!

In april zijn we naar de bijeenkomst in Amersfoort geweest voor de Internationale Zwerfdierendag. Dit was erg gezellig, het waaide wel hard, maar veel stichtingen presenteerden zich daar en we hebben lekker kunnen netwerken. Cendra (nu Salty) kwam ook gezellig langs, dat was leuk om die weer eens te zien. Niet dat zij ons zag staan, maar ja..... ☺

Verder zijn we inmiddels in contact met meerdere stichtingen die in Spanje bezig zijn en daar zou zomaar eens een leuke samenwerking uit voort kunnen komen. En mocht je geïnteresseerd zijn in de 2^e zwerfdierenconferentie, kijk op www.animalfoundationplatform.nl. Irene is er 24 september ook!

In deze nieuwsbrief de volgende onderwerpen:

1. Bezoekje Protectora d'Osona
2. Heerlijke hondenkussens
3. Lucky
4. DAR
5. Een leuk filmpje
6. Gastgezin Indra en Rob
7. St. het Kattenbos
8. Canicross
9. Petitie

Veel plezier!

Anneke, Erica, Irene, Spencer

Nieuwsbrief nr. 10, pagina 2.

1. Bezoekje Protectora d'Osona: 2 onvergetelijke dagen in Spanje.

Afgelopen winter belde Irene me of ik een keer mee wilde naar het asiel Protectora d'Osona in Spanje. Sinds een paar maanden plaats ik de advertenties van Adelante op Marktplaats en regelmatig zei ik tegen Irene dat ik sommige foto's niet goed vond. Irene legde me uit dat het niet altijd even eenvoudig was om een goede foto te maken. Sommige honden staan nooit stil of zitten in een kennel met heel veel andere honden, waardoor je bijna niet de mogelijkheid krijgt een goede foto te schieten. Ik bleef denken; dat zou ik beter kunnen.

Op maandag 11 april was het zo ver.

Om 6.45 uur (je moet er wat voor over hebben) vertrokken we vanaf Schiphol en werden 2 uur later in Gerona opgevangen door Karin Pielanen. Ze woont ruim 20 jaar in Spanje en is daar sinds een jaar of 2 een soort dierenbescherming gestart. Helaas is er wettelijk bijna niets geregeld voor de dieren in Spanje en moeten alle initiatieven van particulieren komen. Met haar zijn we de hele dag op pad geweest om honden te bekijken die zij in beslag heeft genomen of mensen vrijwillig hebben afgestaan.

s'Middags kwamen we bij een mevrouw die, door privé omstandigheden, afstand wilde doen van haar hond. Wat een schrijnend geval van verwaarlozing!!

Het witte hondje was op zijn buik en poten grotendeels kaal, zijn oren waren zo vies en dicht geplakt dat de dierenarts haar instrument er niet eens in kreeg, de nagels van zijn pootjes waren zo lang en naar binnen gegroeid dat ze bijna een cirkel vormden .

Gelukkig is hij nu in Nederland, waar hij kan herstellen van zijn vele kwalen en eindelijk buiten kan lopen in plaats van alleen op een flat te zitten en het balkon zijn wc was.

De volgende morgen waren we al vroeg, gewapend met camera's, in het asiel, waar we hartelijk werden ontvangen, zowel door de mensen die daar werken als door 400 honden en rond de 200 katten. Het kabaal dat de honden maken als je hun woongedeelte van het asiel benaderd is gewoon niet te beschrijven. Het asiel ligt schitterend op een heuvel en ik weet niet of de dieren het beseffen maar wat een mooi uitzicht hebben ze!!

Voor diegene die wel eens een Nederlands asiel hebben bezocht: daar lijkt dit totaal niet op!!

Er zijn grote kennels, met een royale uitloop en er zijn ook wel kleinere hokken.

Er zijn verschillende "pleintjes" waar de hokken omheen zijn gebouwd, er staan veel grote bomen zodat ze de nodige schaduw geven.

De hele dag zijn verschillende mensen bezig de hokken schoon te spuiten, de dieren te voeden en omstebeurt gaat er een kennel open, zodat de honden een tijdje los op de patio kunnen rondlopen.

Lieve mensen, jullie hebben (bijna, red.) allemaal een hond via Adelante, anders zouden jullie deze nieuwsbrief niet ontvangen. Ik zal jullie zeggen dat het een opgave is voor Irene en Erica om een selectie te maken welke honden er geschikt zijn voor adoptie in Nederland!!

Er zijn honden die duidelijk gelukkig zijn in de groep waarin ze leven en geen behoefte hebben aan menselijk contact. Er zijn honden die wel zouden willen maar dusdanige problemen hebben dat ze kansloos zijn. Dan is er nog een groep die zo oud is dat ze hun dagen in het Spaanse zonnetje slijten. Maar er is een grote groep honden die je het liefst morgen naar Nederland zou willen halen!!

Nieuwsbrief nr. 10, pagina 3.

Wat een zware verantwoordelijkheid om te beslissen of ze wel of niet op de Adelante lijst komen. Ook het asiel in Spanje draait voor een groot gedeelte op vrijwilligers, waar ik er een paar van heb mogen ontmoeten. Wat een tijd en liefde stoppen ze in al die dieren!!

De derde dag ben ik, moe maar zielsgelukkig, met 3 geweldige pups weer naar Nederland gevlogen.

Als ik het resultaat van mijn foto's bekijk dan zie ik dat de meeste niet geweldig zijn. Het is me inderdaad niet gelukt om ze mooi op de foto te krijgen.

Ik heb weer advertenties geplaatst, maar het voelt nu zo anders. Iedere hond die ik plaats heb ik persoonlijk gezien en geknuffeld. En over de foto's zal je mij niet meer horen.

Bedankt Adelante, voor deze geweldige ervaring en de vele uren die jullie, vrijwillig, in dit project stoppen.

Indra

2. Heerlijke hondenkussens

In de afgelopen maanden hebben Erica en haar naaimachine zich heel geweldig geweed. We hadden namelijk het idee opgevat om mooie, handige, nuttige, fijne, goed wasbare, in model blijvende, heerlijke hondenkussens te maken. Dus eerst bedacht en Erica heeft ze gemaakt. Nou, dat heeft ze geweten: bloed, zweet en tranen..... De naaimachine die halverwege niet echt meer wilde..... Stofjes die heel leuk zijn, maar ook niet echt wilden..... Kortom: een stevige klus. Maar wel met als resultaat kussens die voor ieder wat wils opleveren!! En ik (Irene) kan het weten, want er ligt inmiddels een aantal bij ons thuis.

Ze zijn er in twee maten, groot en klein ☺
De grote kosten 19,95 (maat 70x100 cm)
De kleine kosten 14,95 (maat 70x50 cm)

Zie de foto! Sommige zijn al verkocht – we hadden ze in april al mee naar de Zwerfdierendag. De kussens zijn goed wasbaar, uit elkaar te halen en makkelijk te onderhouden.

Kijk op de foto en zie welke je wilt. Laat dat even weten, sommige zijn dus al weg (maar ik weet ff niet meer welke). Kies iets uit, laat het weten en ik check of die er is. En dan moeten we even kijken hoe deze bij jou gaat komen!

Irene

Nieuwsbrief nr. 10, pagina 4.

3. Lucky, een liefde van een week

Woensdag 27 april was het dan zover Lucky en Abbey komen naar ons toe!! Na weken foto's kijken konden we ze dan eindelijk ontmoeten. En wat een lieverds! Vooral voor Lucky was het even wennen, hij had nog nooit in een huis gewoond. Maar dat ging best snel, al na een dag lag hij overal in huis aan mijn voeten. Zelfs als ik naar het toilet ging, ging hij voor de deur van het toilet liggen. Hij vond het heerlijk bij ons. De kinderen waren dol op hem en hij was dol op de kinderen. Zoveel aandacht!! We hadden al snel door waarom Lucky zo'n 10 kilo te zwaar was en Abbey zo'n slanke dame is: hij jaagde haar gewoon weg bij haar voerbak. We hebben ze dus gelijk apart te eten gegeven. Met onze oude hond (volgende week 16 jaar) ging het gelijk goed: zij is gewoon de baas, hij durfde nog niet eens naar haar eten te kijken ...

Van het lopen aan de riem begreep hij helemaal niets. Hij bleef maar 'sjouwen' en ging zelfs niet snuffelen. Ik heb uren met ze gelopen door de bossen. Volgens mij dacht ie in de hemel terecht te zijn gekomen na eerst jaren in een patio gewoond te hebben. Hij had 'nul' conditie, elke keer als ik even stopte voor wat water of een hondensnoepje stortte hij zich zwaar hijgend neer. Mijn plaatje in mijn geest is met zijn tong uit zijn bek.

De eerste dag probeerde hij nog te ontsnappen via de poort maar na de 1^e dag was dat al voorbij. De training bij mijn hondenvriendin heeft daar zeker aan bijgedragen. Ik ben naar haar winkel gelopen, een lekkere wandeling van zeker 1 ½ uur. Daar aangekomen liep ik door naar achteren om de honden te showen. Lucky ontsnapte gelijk via het hekje aan de achterzijde. Door ons groot te maken en met lichaamstaal hebben we hem duidelijk gemaakt dat dat niet de bedoeling was en dat ie bij mij moet blijven. Respect voor mensen had ie zeker want toen ik weer naar huis ging lopen wilde hij niet door de deur naar buiten omdat daar een levensgrote foto van mijn vriendin op de deur is geplakt. Je zag hem denken: "o nee hè, daar is er nog één".

Groot was dan ook ons verdriet dat ze na een week uit de tuin zijn geglipt en hij is aangereden door de trein. Troost is dat hij in die ene week bij ons gelukkig was, maar we hadden hem graag een lang leven bij ons gehad.

Van Irene: Lucky was een heerlijk ventje. We waren zoooo blij dat hij en zijn broers eindelijk gered waren. De eerste broer – Raikon/Reiken – is eind 2010 geplaatst. Dalton is nog in Spanje, hij heeft nog veel issues, en daar wordt aan gewerkt. Lucky was happy en klaar. Hij vond het gelijk geweldig in Nederland in zijn nieuwe thuis (Indra en ik hebben hem gebracht en hij was gelijk echt van: pfff..... ok!). Groot was dan ook de verslagenheid toen we het nieuws hoorden, dat is natuurlijk niet waarom je een hond redt. Maar dan nog, hij heeft het heel fijn gehad, was erg gelukkig en kwam over het spoor met een grijns op zijn gezicht, omdat hij zijn geliefden zag staan..... en met die gedachte zullen we het moeten doen. Gelukkig gaat het goed met Abbey.

Nieuwsbrief nr. 10, pagina 5.

4. DAR

Karin Pielanen heeft twee jaar terug D.A.R. opgezet, een dierenbeschermings-organisatie in Barcelona. Inmiddels hebben wij een samenwerkingsverband aangegaan, waarbij wij af en toe wat honden van hen overnemen en zullen uitplaatsen. Dit zijn over het algemeen honden die uit een inbeslagname komen. Op dit moment gaat dit om de twee honden die Indra al beschreef, dwergpinscher Simba en westie Rambo. Simba is inmiddels geplaatst. Rambo is een ander verhaal, in een volgende nieuwsbrief daarover meer! En dan zijn er nog 9 heeeeeerlijke pupsels!!!!

Hieronder een stukje van de website van DAR:

D.A.R. wil namelijk dé Dierenbescherming Noord Spanje worden, met echte Inspecteurs en juristen in dienst. Karin Pielanen is de kartrekker van dit fantastische team.

De afgelopen maanden is D.A.R. intensief bezig geweest met Nederlandse organisaties en stichtingen om D.A.R. als startende organisatie met doelstellingen en middelen in beweging te zetten.

Maar wij hebben u even heel hard nodig om wat grotere stappen te zetten.

- Wilt u D.A.R. helpen? Wij staan los van wat voor (Nederlandse) stichting dan ook! Wij zijn zelfstandig en hebben alle hulp nodig! Helpt u mee de dieren een kans te geven op een Spaanse Dierenbescherming zoals dat in andere Europese landen al van toepassing is? Wij staan nu aan de vooravond van de oplossing van al het dierenleed in Noord Spanje. Dat zou toch fantastisch zijn!!

Ons e-mailadres is: animalrescue.org@gmail.com. U kunt ons benaderen voor vragen, persberichten of informatie over D.A.R. Laat u zichzelf overtuigen van onze krachten, onze passie om dit te doen slagen.

Uw donatie is meer dan welkom! U kunt via onderstaande rekening aan Animal Rescue Barcelona een donatie doen: Bank: Ciaxa Tarragona (IBANCODE: ES5820730249150110140543 en SWIFTCODE: CECAESMM073).

Meer lezen? www.helpeenhondinspanje.nl

Op de website vind u informatie van recente inbeslagnames, foto's van honden die echt een probleem hebben. DAR heeft niet veel geld, voor honden als bv Rescue Queen (zie website) is veeeeeel geld nodig.....

5. Filmpje, zo grappig.....

http://www.youtube.com/watch_popup?v=Yfbchq0xQmQ&vq=medium#t=183

FF knippen en plakken..... Ben benieuwd wat jullie ervan vinden!
Irene

Nieuwsbrief nr. 10, pagina 6.

6. Gastgezin Indra en Rob

Juli 2008 gingen we voor het eerst in 9 jaar op vakantie zonder hond. Levi, onze Bearded Collie hadden we na 9 jaar in laten slapen. Hij was geweldig, maar.....kon nog geen 5 minuten alleen zijn! Dit kostte ons bijna ons sociale leven, maar wat hielden we van hem!! We waren er wel klaar mee, voor ons geen hond meer.

Eindelijk konden we naar een museum, uit eten of naar een verjaardag zonder oppas te moeten regelen of hem altijd mee te moeten nemen.

We hebben 6 heerlijke weken gekampeerd op verschillende plaatsen in de Pyreneeën.

Zeker de Spaanse kant van de Pyreneeën vonden we geweldig.

Vaak zagen we daar een bepaalde soort hond lopen waar we beiden steeds naar keken en als we de kans kregen even mee knuffelden.

Maar we waren verstandig, we begonnen niet meer aan een hond.

Thuis gekomen begon er langzaam aan toch iets te kriebelen. Ons huis leek een showroom, zo schoon en netjes, en een paar maanden is dat leuk, maar het was toch wel erg stil...en koud.

Op internet ging ik, naar aanleiding van een vakantiefoto, zoeken of ik erachter kon komen of het een bepaald ras betrof.

Het bleek om de Gos d'Atura te gaan, de Catelaanse Herder. Maar de in Nederland gefokte Gos was toch niet wat we wilden. Hadden we er nu maar een meegenomen uit Spanje.....

Via via kwam ik op Internet terecht bij Adelante-honden die een echte Spaanse Gos d'Atura aanboden. Half September 2008 hebben we Olli opgehaald van vliegveld Rotterdam. Hij had 2 jaar in de "afgeschreven voor plaatsing hoek" van het Asiel gezeten, toen Irene hem daar ontdekte. Geluidloos heeft hij zich aangepast aan het ritme van ons leven.

De eerste keer dat we hem alleen thuis lieten was zó spannend!! Auto verderop geparkeerd en op de tenen naar huis om door het raam te kijken. Hij lag gewoon te slapen!! En er was niets gesloopt!!

We zijn nu drie jaar verder. Samen met Olli vangen we soms honden op voor Adelante.

Olli neemt het "inburgeren" van onze gasthonden zeer serieus en helpt actief mee met het opvoeden en/of corrigeren. Hij laat zien wat ze moeten doen als we zit/lig/af zeggen.

Ze verstaan per slot van rekening nog geen Nederlands als ze net zijn aangekomen ☺

We kamperen nog steeds, maar nu weer met z'n drieën. Misschien nemen we hem weer eens in de zomer mee naar de..... Pyreneeën.

Rob & Indra

Nieuwsbrief nr. 10, pagina 7.

7. St. het Kattenbos

Tsja..... ik kan begrijpen als u denkt: wat moet Adelante-HONDEN met katten? Echter..... deze club is een hele goede club. En volledig afhankelijk van donaties. Stichting Kattenbos is een katten leefgemeenschap waar poezen en katers wonen die om velerlei redenen niet meer herplaatst kunnen worden.

Ze wonen in grote rennen in het bos en hebben allemaal een verwarmde binnenruimte waar ze naar eigen behoefte kunnen slapen en schuilen bij slecht weer.

Met persoonlijke aandacht, goede voeding, veel ruimte, schone verblijven en een dierenarts aan huis, proberen we hen allemaal een kat-waardig en vrolijk en liefdevol bestaan te geven.

Als je tijd hebt, ga ff naar de website: <http://www.123website.nl/Kattenbos/>

Velen van ons hebben naast de hond(en) ook kat(ten). Ook katten – met name ook in Nederland! – zitten in een lastig parket. Kijk even?

9. Canicrossen

Sinds kort gaat onze Ginger (Podenco canario) met kennissen mee Canicrossen. Ze vindt het geweldig!!! Het is wat het zegt: hardlopen met je hond. Dit gebeurt zelfs op wedstrijdniveau! Hierbij wat links, zodat jullie kunnen zien wat het precies inhoudt.....

<http://www.youtube.com/watch?v=BdHTXMXg2sA>

<http://www.youtube.com/watch?v=o9fyp2aYz8k>

Meer informatie is te vinden op www.canicrossnederland.nl en op de blog <http://blogger.xs4all.nl/hazelind>

Het is een ideale sport voor honden die niet los kunnen om ze toch de kans te geven lekker in de natuur te rennen en hun energie kwijt te kunnen. We willen hier dan ook graag wat meer bekendheid aan geven aan onder andere Podenco-bezitters. Maar ook leuk voor andere honden die graag iets samen met het baasje doen!!!

Met deze tip hopen we dat sommigen een stukje verder komen, mocht dit een probleem zijn. En als je 'per ongeluk' heel sportief bent, is dit juist een leuk idee om met je hond te ondernemen!!!

We zijn benieuwd.....

Houdt ons svp op de hoogte, stuur foto's, verhaaltjes, etc. zodat hun eigen stukje op de website (iedere geplaatste hond heeft een plekje!!!) helemaal compleet is en/of wordt!!

Een van onze adoptanten heeft een hondje speciaal om mee te sporten en Canicross is daar een onderdeel van. We zijn wezen kijken bij een wedstrijd dogsurvival. Wat is dat leuk!! Binnenkort foto's en filmpje daarvan. Bij geplaatst, 2011, Nikki.

Voor mensen die verder hier iets over willen weten: www.dogsurvival.nl

9. Petitie

http://www.change.org/petitions/bring-animal-killing-artist-katinka-simonse-to-justice?utm_medium=facebook&utm_source=share_petition&utm_term=friends_wall

Kijk maar even, ik (Irene) heb in ieder geval getekend.....